

[Aksel Larsen.]

at det formodentlig ikke er berettiget at vente Svar, og det er for saa vidt heller ikke nødvendigt.

Hvad angaar den eventuelle Bevilling til Luftværn, har jeg ikke noget at sige om det — lad os først se, hvordan Barket ser ud. Jeg vil dog med det samme fremsætte den Bemærkning, som ogsaa har Forbindelse med hele Forslaget som saadant, at et eventuelt Luftværn til Beskyttelse for den civile Befolkning kan kun skabes i Forbindelse med en velegnet Udenrigspolitik, og en saadan har vi ikke.

Hvad angaar den Del af Bevillingen, der skal bruges til at gennemføre militære Anskaffelser i hurtigere Tempo, til at forbedre dem teknisk eller til at opveje stedfundne Prisstigninger — Prisstigninger, som man nu anerkender, til Trods for at man over for de arbejdsløse og de gamle har sagt: Der er ingen Prisstigning, saa I behøver ikke Dyr-tidstillæg —, saa har vi ikke stor Sympati for det. Vi har det ikke, dels af de Grunde, jeg har klarlagt, da Militærlovene var til Behandling i Fjor. Vi mener, det er oplyst, at Militærordningens Linier — eller Forsvarsordningens Linier, hvis man foretrækker det Udtryk — er mildest talt egnede til alt andet end til at forsvare Landet i Tilfælde af, at det kommer ud for det eneste sandsynlige og mulige Angreb, som tænkes kan. Dernæst, at selve Forsvarsmagtens Struktur og Opbygning og Kommandobestandens sociale Sammensætning og politiske Anskuelser gør det yderst farligt at stille flere Magtmidler til den militære Kommandobestands Raadighed.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem kan ikke tillægge Kommandoføringen her i Landet bestemte politiske Anskuelser. Der er ikke markeret nogen politisk Anskuelse fra den Side og bliver det sikkert heller ikke.

Aksel Larsen: Jeg vil vægre mig det længst mulige ved at tro paa, at det ikke skal være tilladt at fremsætte mit Partis politiske Mening om Hæren og Forsvarsspørgsmaalet her, og naar man vil fremsætte sin politiske Mening om dette, maa man ogsaa tale om den Maade, Hæren er opbygget paa, og om dens Kommandobestand.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem kan ikke diskutere med Formanden. Jeg fastholder, at der er ingen Grund til og kan ikke gøres noget gældende

med Hensyn til politisk Anskuelse hos dem, der leder Landets Værn.

Aksel Larsen: Ja, jeg maa jo bøje mig for denne Afgørelse. — Jeg tillader mig, for at illustrere Meningen med, hvad jeg har sagt, at henvise til visse Begivenheder, der skete omkring denne Talerstol for ikke saa forfærdelig mange Dage siden.

Jeg vil i øvrigt bemærke, at en Forsvarsordning — hvilke Mangler man ellers mener den behæftet med, hvilken kritisk Indstilling man ellers har over for den, jeg kan jo ikke komme ind paa dette — kan kun opfylde sit angivelige Formaal, kan kun være til Nytte, hvis den ledsages af en til Forsvarets angivne Formaal svarende Udenrigspolitik. Vi har i de sidste Dage faaet tilsendt en lille anonym Pjece, „Dansk Forsvars- og Udenrigspolitik. Hvad drejer det sig om?“ Jeg kunde godt knytte mange Bemærkninger til denne Pjece; jeg har adskillige, men jeg skal fremkomme med dem andetsteds. Jeg er ikke enig med den anonyme Forfatter i et og alt, men der er i hvert Fald nogle Linier, jeg er enig med ham i, og jeg vil meget gerne have Formandens Tilladelse til at citere dem — det er ganske kort:

„Udenrigspolitikens Førelse i Fredstid faar derfor den allerstørste Betydning for Danmarks Stilling, naar en europæisk Krig eventuelt indtræffer. Har Udenrigspolitikken gennem Aabenhed, Ærlighed og Fasthed faaet overbevist Stormagterne om Danmarks absolutte Vilje til at staa udenfor, er allerede meget vundet. Hvis dansk Udenrigspolitik derimod, medens Fred endnu er til Stede, ikke tør tage Stilling til de Problemer, der foreligger, eller forsøger at skyde disse fra sig, opnaar den kun hos Stormagterne at skabe Indtrykket af, at Danmark er et Land, der i en given Situation kan tvinges til omtrent, hvad det skal være, blot Presset og Truslerne er tilstrækkelig stærke.“

Ja, jeg tror, at vi kender en Forsmag paa en saadan Situation gennem det, der skete i de bevægede Augustdage 1914. Jeg tror, at den Udenrigspolitik, der er repræsenteret ved den højtærede Udenrigsminister i en Række Aar og op til Dato, desværre bevæger sig ad de Linier, som denne Pjeces anonyme Forfatter anser for saa absolut forkastelige. Jeg mener, at den Udenrigspolitik ikke er i Stand til at skabe nogen god Tro hos andre Magter til Danmarks Vilje til at indtage en korrekt Holdning i paakommende Tilfælde, og at den ikke er egnet til at skabe den fornødne Baggrund